

[Statsministeren.]

og Søfartens Anliggender var spredt mellem forskellige Ministerier, og vi nærer ikke mindste Tvivl om, at den Samling, som nu har fundet Sted, er i høj Grad at opfatte som en Imødekommen overfor de beretigede Erhvervsinteresser, der talrige Gange er kommet til Orde netop i denne Retning. Jeg haaber, at det skal lykkes under dette Ministerium at faa forberedt og gennemført en gavnlig Forbedring af de nævnte Erhvervs Forhold, hvilket i høj Grad tiltrænges, og jeg tager derfor med Sindsro det Forsøg paa haanlige Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal altsaa fandt Anledningen egnet til.

Med Hensyn til Finanslovsforslaget er der fremkommet Bemærkninger om det besynderlige i, at man nu vil gennemføre den Finanslov, der forkastedes den 21. Marts. Jeg forstaaer slet ikke, at en Politiker kan fremsætte Bemærkninger af den Art; det er ikke Tegn paa nogen synderlig stor politisk Viden eller Opfattelsesevne. Vi har for vor Del, da vi stemte imod Finanslovsforslaget, ikke lagt Skjul paa, at vi netop derved tilkendegav, at vi ikke ønskede at agere Støtte for det daværende Ministerium. Den Handling, vi udøvede den 21. Marts, havde det Formaal at fælde Regeringen, det har vi ikke lagt Skjul paa hverken da eller siden, og det vil vi fremdeles vedstaa. For dette ædle Formaaals Skyld stemte vi den 21. Marts imod Finansloven, og i Dag har vi i Sinde at stemme for den samme Finanslov, for nu er der nemlig ingen Fare for, at det daværende Ministerium kommer igen.

Det var i øvrigt tydeligt, naar man hørte den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at han havde stærke Smærter efter Faldet den 24. April, og det er jo undskyldeligt; der er jo oven i Købet en gammel Regel, der siger, at den, der er vred, skal have en vis Tid at rase i; men saa skal det ogsaa være forbi, og jeg vil haabe, at det Tidspunkt en Gang indtræffer, da det ærede Medlem er færdig med at udgyde Vrede over, at han faldt den 24. April. Jeg skal ikke fordybe mig i Indholdet af den Proklamation, det ærede Medlem fremsatte Dagen efter Valget, med Vredesskaaler over hele det danske Folk, der ikke havde været ham følgagtigt nok. Mit Partis Ordfører har allerede gjort en Bemærkning dertil; jeg nævner blot, at denne Proklamation var det første Vidnesbyrd om, i hvilken Grad det ærede Medlem var vred, og i Dag viste han det ved en Række stærke Ord og Vredesudbrud overfor dem, der bragte ham til Fald.

Det er maaske alt sammen forstaaeligt, for som sagt, det maa vi tage som en Følge af den gamle Regel om, at man skal have en vis Tid at rase i. Jeg forstod nu, at det ærede Medlem ikke blot var vred over den Kendsgerning, at han var faldet, og at hans Parti havde lidt Nederlag og hans allierede endnu mere, men det ærede Medlem var ogsaa vred over, at der nu siges, at vi nærmer os normale Tilstande paa Arbejdsomraadet. Jeg tror desværre, vi er ret langt fra disse normale Tilstande; jeg kan ikke erkende, at der i og for sig er nogen Fare paa Færde i den Henseende, naar vi har 38 000 arbejdsløse i Maj Maaned. Men det skulde vel ellers betragtes som noget glædeligt, hvis der virkelig var en opadgaende Bevægelse, som i Løbet af en Del Aar kunde ende i normale Tilstande; og det maa man vel antage, det kan vel ikke være saadan, at Danmark skulde være fordømt til fremdeles at leve under disse unaturlige Tilstande. Sandheden er jo, at hvis man paa rette Tid og rette Maade havde sat Midler ind imod denne Krise, kunde man have afværget en Del af de Lidelser, som en stor Del af Befolkningen nu har maattet udstaa; men at vi en Gang vilde komme over Krisen, det har dog alle forstandige Mennesker forstaaet, hvad enten der saa blev gjort det ene eller det andet eller slet ingenting.

At det ærede Medlem ankede over, at Ministeriet vil have Tid til at forberede sine Forslag, viser ogsaa, i hvilken Grad det ærede Medlem er vred. Da det ærede Medlem i sin Tid traadte til, nyttede al Talen om, at Ministeriet skulde møde med Forslag, intet som helst; det ærede Medlem forlangte som Minister sin rundelige Tid til Forberedelse af den Gerning, han var gaaet ind til, og hvad han forlangte for sig selv, kan han jo ikke paa Grund af Vrede i Dag nægte andre.

Ogsaa det Arbejdsprogram, der er fremsat af den nuværende Regering, talte det ærede Medlem om, ligesom ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg maa blot sige om dette Program, at jeg har naturligvis ikke saa lidt som andre i Ministeriet ventet, at det skulde tilfredsstille de Konservative eller Partiet Venstre. Det vilde have været en Overraskelse, hvis en saadan Tilfredshed havde været at spore i Dag. Derfor synes jeg, det er rimeligt at vente med en indgaaende Drøftelse af Programmets Indhold, indtil Forslagene i Henhold til dette Program foreligger; saa vil vi jo faa Lejlighed til de saglige Drøftelser, som jeg dog forstod begge de ærede Medlemmer ikke helt afsløgt at indlade sig paa.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal